

[Bertel Dahlgaard.]

stres Mening blive, at saa maatte Danmark opgive ethvert Militærvæsen. Dersom Nationernes Forbund mislykkes, maa Danmarks militære, udenrigspolitiske og folkeretlige Stilling selvfølgelig tages op til Overvejelse til det Tidspunkt. Det, der forhandles mellem Ministeren og mig, er selvfølgelig den i Øjeblikket gældende Tilstand i Verden.

Den højtærede Ministers Udtalelse angaaende den Sammenligning, han havde foretaget vedrørende Schweiz's og Danmarks Militæruddgifter, gav jo aabenbart til Kende det, som jeg tillod mig at fremdrage i Gaar, at en saadan Sammenligning mellem et Statsforbund, Schweiz, og en centralstyret Stat, Danmark, simpelt hen er blottet for enhver Fornuft. Den Blamage skulde Ministeren hellere erkende i Stedet for at blive personlig og ubehagelig. Jeg kan slet ikke følge ham i denne Diskussion om hans Opfattelse af min Person eller min Diskussionsform, det kan ikke have større Interesse for Tinget, men Ministeren burde vænne sig af med at blive irriteret eller saaret, fordi han maaske har en begyndende Følelse af, at han i sin Stilling opfattes mere og mere, baade i Befolkningen og inden for Militæret, som en svag Mand.

Jeg vil gerne rette en Henvendelse til den højtærede Landbrugsminister i Anledning af en offentlig Udtalelse, der er fremkommet fra Ministeren vedrørende en Bemærkning, jeg har fremsat her i Salen, og som jeg meget gerne vilde have berigtiget. Der foreligger i Bladet „Hejmdal“, tror jeg det er, en Udtalelse af den højtærede Minister angaaende Udnævnelsen af Husmandskommissionsformænd, og deri siger Ministeren, at Bertel Dahlgaard under Finanslovdebatten har rettet en Kritik mod ham, fordi han ikke paa et tidligere Tidspunkt havde afløst de gamle Formænd, og endvidere, at det navnlig er fra radikal Side, man har trængt paa for at faa dem skiftet ud, fordi de efterhaanden var blevet saa gamle.

Nu er jeg klar over, at den højtærede Minister selvfølgelig ikke kan have udtalt sig saadan, for jeg har aldrig anmodet om at faa de gamle Formænd afløst, og Det radikale Venstre har aldrig trængt paa for at faa Formændene skiftet ud. Det, der maaske har været hentydet til fra Ministerens Side, er, at jeg her i Tinget har spurgt Ministeren, om det var rigtigt, hvad jeg havde hørt fra en vis Side, at samtlige Kommissionsformænd i dette Øjeblik

skulde virke uden formel Berettigelse, idet deres Funktionstid skulde være udløbet for et halvt Aars Tid siden og ingen nye Udnævnelser siden have fundet Sted. Denne Udtalelse tager, som enhver kan forstaa, Sigte paa, at Loven foreskriver, at Nyudnævnelse af Formænd skal foretages hver Gang, der har været Nyvalg til Amsraadene; og da der var Amsraadsvalg i Foraaret 1946, kun 3 Aar efter det foregaaende Valg, skulde juridisk set Nyudnævnelser have fundet Sted. Det er det, jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa. Jeg har rigtig nok ikke fremsat nogen Anmodning om Afskedigelse eller Udskiftning af de gamle Formænd.

Og endelig maa jeg maaske have Lov at føje til over for den højtærede Minister, at jeg navnlig ikke har bedt den højtærede Minister om i Sønderjylland at udnævne lutter politiske Partifæller til samtlige Stillinger paa dette Omraade. Men vi skal erindre os dette.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, at jeg ikke har haft Lejlighed til at se, hvad Bladet „Hejmdal“ har skrevet. Det er rigtigt, at jeg blev ringet op af Bladet „Hejmdal“ og spurgt, hvorfor der var udnævnt disse nye Kommissionsformænd paa dette Tidspunkt, naar deres Udnævnelse gjaldt for en længere Periode, og da sagde jeg til Bladet — og andet og mere sagde jeg ikke —, at der var gjort opmærksom paa, ogsaa fra anden Side, at de nuværende Kommissionsformænd for saa vidt sad uden formel Berettigelse, men at dette Forhold nu i øvrigt var bragt i Orden. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at hvis der har staaet noget andet og mere, saa maa det bygge paa en Misforstaaelse — naturligvis.

Med Hensyn til den lille Venlighed tilsidst, at det skulde være lutter Partifæller, der var udnævnt, maa jeg tilstaa, at jeg aner ikke, hvilket politisk Standpunkt disse Mennesker har. (Bertel Dahlgaard: Nej, det kan jeg tænke mig!). Ja, ja, jeg har jo aldrig undervurderet det ærede Medlems Intelligens, det er der ingen Grund til, og hvis jeg gjorde det, vilde det ogsaa blive paatalt. Men jeg har orienteret mig bl. a. hos de sønderjyske Rigsdagsmænd og spurgt, om de nævnte, der var bragt i Forslag over for mig, var Folk, der kunde siges at være velguede til det Arbejde, og det blev bekræftet. Andet eller mere har jeg ikke at bemærke til det.